

Άμεση σύγκρουση με τη ΝΔ, τους ντόπιους φίλους του Τραμπ Ακροδεξιά εισβολή, εργατική αντικαπιταλιστική απάντηση

Η εισβολή στο Καπιτώλιο, ακροδεξιών, φασιστικών και παραστρατιωτικών ομάδων- υποστηρικτών του Τραμπ, και κάτω από την καθοδήγηση και εποπτεία του, αποτελεί ένα ιστορικό ορόσημο για την πολιτική ζωή των ΗΠΑ και την «αμερικάνικη δημοκρατία», εκκωφαντική απόδειξη του διχασμού της αμερικάνικης κοινωνίας και της βαθιάς κρίσης του πολιτικού συστήματος, μια ισχυρή προειδοποίηση για το τι μπορεί να συμβεί εάν η εργατική τάξη δεν κινητοποιηθεί ενάντια στις πολιτικές που γεννούν πανδημία, φτώχεια, ρατσισμό και πολέμους.

Η ακροδεξιά διαδήλωση και εισβολή είχε προετοιμαστεί και οργανωθεί από τον ίδιο τον Τραμπ. Ο Τραμπ δεν είναι ένας «**τρελός πρόεδρος**» όπως θέλουν να λένε διάφοροι «φιλελεύθεροι αναλυτές». Κατά τη διάρκεια της θητείας του, ο Τραμπ επιτέθηκε με βιαιότητα ενάντια στην εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα (ανατρέποντας κι αυτές τις αναμικτές παροχές της περιόδου Ομπάμα), όξυνε σε ασύλληπτο βαθμό την **καταστολή και την ασυδοσία των αστυνομικών δυνάμεων**, υποστήριξε ανοιχτά (και υποστηρίχτηκε από) την ακροδεξιά και την χριστιανική δεξιά, ενίσχυσε σε πρωτοφανέρωτο βαθμό τον ρατσισμό, τον σεξισμό και κάθε είδους διακρίσεις και διασπάσεις ανάμεσα στους εκμεταλλεζόμενους μετατρέποντας σε «αποδιοπομπαίους τράγους» τους μετανάστες, τους μαύρους, τους μουσουλμάνους και κάθε άλλη μειονότητα. Αυτό ενθάρρυνε τους ρατσιστές, τους φασίστες και την ακροδεξιά. Ένωσαν ότι στον Λευκό Οίκο βρισκόταν ένας δικός τους άνθρωπος.

Από τις εκλογές στις 3 Νοεμβρίου και μετά, και παρά την ήττα του, ο Τραμπ επέμενε πως του έκλεψαν τις εκλογές. Αυτή ήταν εν μέρει μια απελπισμένη κίνηση αλλά έστειλε συγχρόνως και ένα μήνυμα ενθάρρυνσης στις φασιστικές και ρατσιστικές ομάδες που τον υποστήριζαν. Ενώ η εισβολή ήταν σε εξέλιξη ο Τραμπ εξέφραζε την «αγάπη» του για τους υποστηρικτές του, χαρακτηρίζοντας τους «πολύ ξεχωριστούς».

Είναι φανερό ότι η εισβολή στο Καπιτώλιο είχε την **στήριξη** και τουλάχιστον την **ανοχή του κράτους**. Οι ακροδεξιοί διαδηλωτές έτυχαν «ειδικής μεταχείρισης» από τη φρουρά και το «βαθύ κράτος». Κανένας δεν τους σταμάτησε. Αν στη θέση των ακροδεξιών διαδηλωτών βρίσκονταν διαδηλωτές του Black Lives Matter, θα είχε γίνει μακελειό από την αστυνομία.

Η εκλογή **Μπάιντεν** δεν πρόκειται να αποτελέσει ανάχωμα στην ανάπτυξη των ακροδεξιών δυνάμεων. Κατά τη διάρκεια της εισβολής στο Καπιτώλιο ο Μπάιντεν παρακαλούσε τον Τραμπ να εμφανιστεί στην τηλεόραση για να «απαιτήσει τον τερματισμό αυτής της πολιορκίας». Το μόνο που έχει κάνει ο Μπάιντεν είναι να καταδικάσει τους «ταραξίες» των διαδηλώσεων του Black Lives Matter και να υποσχεθεί ότι θα υποστηρίξει το πολιτικό σύστημα των ΗΠΑ και τους καπιταλιστές που επωφελούνται από αυτό. Αυτό είναι όμως το σύστημα που παρήγαγε τον Τραμπ και ενίσχυσε την Ακροδεξιά. Όταν πάρει την εξουσία θα συνεχίσει τις πολιτικές υπέρ των μεγάλων πολυεθνικών επιχειρήσεων που οδήγησαν σε τεράστια φτώχεια, θανάτους από την πανδημία και οργή. Τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις ανά τον πλανήτη, προφανώς στο όνομα της... «δημοκρατίας».

Η αμερικανική κυρίαρχη τάξη, που τώρα «καταδικάζει» τα γεγονότα, στο παρελθόν χαίδευε τον Τραμπ και αυτού του είδους την πολιτική που της έχει αποφέρει ρεκόρ κερδών στο χρηματιστήριο εν μέσω των δεινών και του μαζικού θανάτου που έχει προκαλέσει η πανδημία. Ταυτόχρονα, δεν έχει τίποτα να πει για τους βομβαρδισμούς και τις δολοφονίες εκατομμυρίων σε όλο τον κόσμο για την προώθηση των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων των ΗΠΑ. Το ίδιο θα έκαναν και μέσα στην ίδια τους τη χώρα, αν το θεωρούσαν απαραίτητο.

Όσοι τώρα κάνουν τους «ξαφνιασμένους» δεν πείθουν. Ο **Τραμπ στις ΗΠΑ, ο Μπολσονάρου στην Βραζιλία, ο Μόντι στην Ινδία, αλλά και ο Μακρόν στην Γαλλία** και άλλοι «φιλελεύθεροι» ηγέτες ενισχύουν την επίθεση στα λαϊκά στρώματα, γιγαντώνουν την καταστολή (βλ. νόμος για τις κάμερες στην Γαλλία), κάνουν τον ρατσισμό και τον αντικομμουνισμό επίσημη ιδεολογία των κρατών τους και της ΕΕ, θεωρούν τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες βαρίδι για την καπιταλιστική ανάπτυξη. Αυτή η πορεία της «αντίδρασης σε όλη την γραμμή», στις συνθήκες της δομικής κρίσης του καπιταλισμού, είναι η αιτία που γεννά και δυναμώνει την ακροδεξιά σε όλον τον κόσμο. Μια πορεία που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στοιχίζεται τόσο η «εθνολαϊκή» ακροδεξιά, όσο και η «φιλελεύθερη, κοσμοπολίτικη» δημοκρατία. Ας αφήσουν λοιπόν τις υποκριτικές κραυγές. Όταν το «φίδι» βγει ανοιχτά στην κοινωνία δεν θα λυπηθεί αυτούς που επώασαν το αυγό του!

Την ίδια υποκρισία απέναντι στον Τραμπ βλέπουμε και στις κυβερνήσεις στην Ευρώπη και στην Ελλάδα. Ο Μητσοτάκης, και πιο πριν ο Τσίπρας, θεωρούσαν τον Τραμπ ως «φίλο και σύμμαχο» και μαζί του υπέγραψαν **Σύμφωνα πολεμικής συνεργασίας**, ποντάροντας στην αμερικάνικη βοήθεια στον ανταγωνισμό της ελληνικής άρχουσας τάξης με την Τουρκία. Η **ΕΕ** θέλει να φέρει αντι-μεταναστευτικούς νόμους, σαν αυτούς του Τραμπ, σε όλη την Ευρώπη.

Η μόνη δύναμη που μπορεί να σταματήσει αυτή την πολιτική, στις ΗΠΑ και παντού, είναι **ένα δυνατό εργατικό κίνημα** που με επίκεντρο τους δρόμους και τους χώρους εργασίας θα παλεύει τον ρατσισμό, τον φασισμό, τη φτώχεια, τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Δεν μπορούν να αποτελέσει ανάχωμα η στράτευση πίσω από το ψοφοδεές «κέντρο» τύπου Μπάιντεν που όχι μόνο δεν ακουμπάει τις αιτίες αυτής της πολιτικής αντίθετα τις αναπαράγει και τις ενισχύει!

Το αντίπαλο δέος στον «Τραμπ» και την πολιτική των κυρίαρχων τάξεων βρίσκεται στην έμπνευση και την ελπίδα των τεράστιων κινημάτων όπως το **BLM**, που συγκλόνισαν τις ΗΠΑ τους τελευταίους μήνες. Μόνο συνέχιση, η κλιμάκωση και η ριζοσπαστικοποίηση του προσανατολισμού του μπορεί (και μπορεί!) να ανακόψει την πορεία πολιτικής κρίσης, οικονομικής λεηλασίας, ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και ενίσχυσης της ακροδεξιάς, που ακολουθεί ο αμερικάνικος καπιταλισμός.

Η πάλη για τα εργατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες της εποχής μας, η αντιμετώπιση της ακροδεξιάς, του εθνικισμού, της θρησκοληψίας και του ανορθολογισμού δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με την δήθεν «πολιτική ορθότητα» του «δημοκρατικού τόξου», αλλά από ένα ρεύμα που θα αναδεικνύει την αιτία του προβλήματος, την δομική κρίση του καπιταλισμού και την πολιτική της άρχουσας τάξης που γεννάει αυτά τα «τέρατα», την πάλη για μια άλλη κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, για έναν

«εργατικό διαφωτισμό» που θα αντιπαλεύει τον ιδεολογικό σκοταδισμό του κεφαλαίου, τον αντικαπιταλιστικό αγώνα για τον σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό της εποχής μας.

Συνεχίζουμε και σήμερα την πάλη. Άμεση προτεραιότητα αποτελεί να αποκρούσουμε τις αντεργατικές επιθέσεις, να υπερασπίσουμε τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, να μην αφήσουμε κανένα περιθώριο στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τον «δεδομένο σύμμαχο» του Τραμπ για να μη ξεχνιόμαστε- να ξαναζωντανέψει τη φασιστική απειλή. Η μεγάλη αντιφασιστική νίκη της 7 Οκτώβρη με τη καταδίκη της ναζιστικής συμμορίας, οι απεργίες και οι διαδηλώσεις των δυο τελευταίων μηνών είναι απόδειξη ότι έχουμε τη δύναμη να παλεύουμε και να νικάμε!